Ч. 49. Четвер 16 (3) марта 1905. Рік XV.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Пос. Странский о ситуациї в Австриї. — Подорож кн. Фердинанда болгарского. — Подїї в Росиї і російско-японьска війна.

На вчерашнім засїданю палати послів представив президент міністрів, др. Ґавч, палатї новоіменованого міністра краєвої оборони Шипайха а по відчитаню вшливів приступлено до дискусиї над внесенєм пос. Дершати в справі установленя окремої комісиї, котра би мала розслїдити відносини Австриї до Угорщини. Пос. Дершата мотивував своє внесенє і пригадав слова бар. Ельверта з 1876 р., що дуалізм не єсть орґанізмом лиш механізмом і то дуже дрантивим. Нинї можна о тім переконати ся. Бесїдник вказував на то, як настав закон з 1867 р. і зазначив, що закони угодові австрийский і угорский не згідні з собою, хоч повинні бути однозвучні. Дальше вказував він на несправедливий розділ квоти, критикував інституцию Делеґаций і взагалї підносив то, що під взглядом прав обох половин монархії єсть нерівність на некористь Австриї. Наконець домагав ся ухваленя свого внесеня. Опісля промавляв пос. Лєхер.

На зборах виборчих в Нов. Їчинї виголосив ческий посол Странский бесїду, в котрій говорив о ситуациї в Австриї і сказав, що утворенє нового кабінету під проводом дра Ґавча, хоч не значить ще побіду Чехів, то єсть бодай маленькою зміною на лїпше. Дальше мотивував бесїдник конечність порозуміня Чехів з Нїмцями і сказав, що не єсть виключене, що бар. Ґавч змінить свій кабінет на парляментарний, до котрого увійдуть два Чехи, два Поляки і чотири Нїмцї; але ческий клюб застереже собі свобідну руку навіть і тодї, коли би єго члени засїдали в радї корони. Дальше обговорював бесїдник послїдні подїї на Угорщинї і зазначив, що нова ситуация обмежує впливи і значінє Нїмців на Угорщинї а то само єсть достаточною причиною, щоби бесїдник годив ся на жаданє Мадярів.

Князь Фердинанд болгарский скінчив вже свої гостинні виступи на дворах великих держав і вертає тепер назад до Софії. Вечером дня 11 с. м. був він ще на обіді у президента французкої републики Любета в Парижи. Берлиньска „Post" обговорює тепер в очевидно піддaний її статиї подорожі князя і виступає рішучо против того, мов би то підчас гостини князя Фердинанда в Берлинї прийшло до якоїсь тайної умови межи Нїмеччиною а Болгариєю в справі македоньскій, а відтак величає заслуги князя около здержаня мира на Балканї, а наконець каже: „Подорожі князя і то приняте, якого він дізнав на европейских дворах, не суть без політичного значіня, але оно обмежає ся лиш на то, що принесло єму загальне признанє великих держав за мирне і викликуюче довірє поступованє болгарскої полїтики, до котрої князь дав почин, до полїтики згідної з полїтикою великих держав." Як би на доказ тої мирної полїтики болгарскої наспіла тепер з Софії вість, що болгарский міністер війни розіслав окружник до всїх комендантів на цїлім пограничним кордонї Кістендил-Хасково-Бурґас, в котрім приказує їм, щоби они як найостріще стерегли границї і арештували кождого підозріного.

Здаєсь, як би в виду страшної катастрофи під Мукденом притихли всї внутрішні справи в Росиї. Уми всїх заняті лиш тим, що стало ся в Манджуриї, а одинокою відрадою єсть ще лиш то, що ґен. Куропаткінови удало ся все таки уратувати часть своєї армії і станути під Тєліном, хоч то зовсїм не зменшає катастрофи. Тепер вже сам російский ґенеральний штаб обчисляє страти Росиян на с т о т и с я ч і в м у ж а, а борба все ще не скінчила ся. Передні відділи уступаючої з під Мукдена армії були вже в недїлю під Тєліном, але сам Куропаткін з головною силою був того дня ще на 30 кільометрів від Тєліна, а Японцї заєдно гонили за ним і тодї підчас заметелї снїгової відтяли були на лївім крилї два корпуси російскі: що з ними стало ся, доси ще не знати. Але як би й не було, хоч би Куропаткінови й удало ся зібрати розбитки своєї армії під Тєліном, то таки не дасть ся вже заперечити, що манджурска армія

---

28)

Морскі розбишаки.

(З анґлїйского — Клєрка Русселя).

(Дальше).

XV.

Велике човно.

Ніч минула спокійно. Ранок приніс найкрасшу погоду, море було майже гладке і коли Больдок вийшов на поклад, була барка на один вистріл поза бриґом. На поклик з бриґу велїв Митьюс повернути на бік і післав до барки човно; командант і єго суджена вcїли до него і поїхали на поклад „Квін", котра відтак знов пустила ся повним ходом і їхала дальше слїдом за „Веллєслеєм".

Ледве панна Манзель вступила на поклад барки, закрила лице і залила ся сльозами. Спомин зломив еї. Командант старав ся успокоїти еї і потїшити, а єго поведенє при тім викликало у Митьюса зачудованє і він кинув значучий погляд на Стюбінса, підофіцира. Але Віллям і Ґаррі стояли здалека з широко отвертими очима.

— Боже сохрани! — сказав Данець задихуючись. — Она упала в море і утопила ся, а тепер стоїть ось-тут жива і здорова.

— Суть люди — відповів Віллям, на котрого лици появляв ся то страх то зачудованє — котрі не можуть утопити. Мій дїд знав одного Шкота, що все падав до води, скоро лиш корабель був в доцї. Люди чули, як він падав і ловили єго з води, а коли по кількох годинах витягнули єго, було єго перше слово: „Ще горівки матусю!"

Між тим панна Манзель отерла лївою рукою сльози — праву руку держав Больдок нїжно в своїх великих долонях — і перейшла в товаристві єго і Митьюса до сальону, аби в найблизшій хвили зникнути в своїй каютї. Больдок розглянув ся по сальонї, котрий в порівнаню з єго мешканєм на бриґу видав ся палатою. По короткім переглядї кают перейшли ся по кораблю; зійшли відтак на спід корабля, де лежало перше золото, оглянули розбитий засїк і коли по якійсь хвили вернули до сальону, застали там вже заставлене снїданє, приладжене одним моряком; бо правдивий „ямаат" знає за всьо взяти ся: побіч своїх моряцких обовязків знає він кожде ремесло і коли мусить бути кухарем чи кельнером, то й в тім не уступить нікому.

Але команданта ждала ще одна несподїванка: двері каюти панни Манзель отворили ся і з них вийшла молода дама, одїта в свою найлїпшу синю сукню, яка була їй дуже до лиця. Больдок на вид хорошої, усьміхненої дївчини не міг здержати радістного окрику; він поцїлував еї в руку і відтак з гордим поглядом представив еї офіцирови яко свою суджену.

— Я щось такого гадав — відповів Митьюс з сухим усьміхом. — Прийміть мої сердечні желаня.

При тім поклонив ся перед парою, як моряк, що стоїть коло корабельної помпи.

Підчас снїданя розмова вела ся очивидно про морских розбишаків і вигляди на відобранє їм золота.

— Мушу мати ті „ниґґети", Марґарето — сказав Больдок — нехай то коштує, що хоче. Відтак дістану нагороду за здобутий скарб і то не малу, а на великий спосіб досить, аби сотворити собі вигідне житє. А ваша пайка, пане Митьюс, подасть вам можність покинути своє дотеперішнє ремесло.

Офіцир поглянув мовчки, але значучо на небо.

По снїданю перейшли всї троє на горішний задний поклад.

— Хочете послухати пане капітане, що оба моряки знають, в який спосіб розбишаки забрали золото і як відтак барку зірвало з якора?

Больдок згодив ся і покликано моряків. Сонце не гріло ще так дуже, аби треба було перед єго промінєм засланяти ся вітрилом. Панна Манзель сидїла з розпятою парасолькою побіч команданта; офіцир стояв коло них.

Прийшов Віллям і Ґарді і з шапками в руках задержали ся о кілька кроків перед командантом.

російска розбита і не так легко і борзо буде єї можна знов зібрати, з'орґанізувати і доповнити, тим більше, що Росияни стратили величезні запаси поживи, зброї і муніциї та всіляких иньших річий потрібних до дальшого веденя війни. Сам Куропаткін в телеґрамі з 11 с. м. признає, що Росияни аж до того дня мали 50.000 лиш самих ранених. А кілько убитих і взятих в неволю? Японці подають тепер число взятих в неволю Росиян 40.000, а здає ся, що се число тепер ще збільшило ся. Лиш оба ті числа показують вже страти Росиян близько до сто тисячів. Число убитих ще доси не звістне, а певно що оно не мале і як би доходило лиш до трийцять тисячів, то се значило би, що більше як третина армії Куропаткіна зовсім знищена, а проча часть в повнім розладї. Дальше доносить Куропаткін: „Відворот з Мукдена був дуже трудний. Зади армії ішли в повнім порядку, але транспорт тренів був дуже утруднений в наслідок безнастанної канонади Японців. Ми машерували не вздовж дороги, але полями, а що сторони Мукдена і Телїна поперетинані ріками з високими берегами, то вози мусїли що хвиля ставати. Неприятель одержав значну поміч. В битві брала участь армія ґен. Ноґі а крім того й зовсїм нова дивізия. Зі взгляду на малу віддаль Японії і легкість транспорту армія японьска була завсїгди удержувана в повній силї. Крім того Японці завдяки знаменито з'орґанізованій службі розвідуючій ще в часї мира знали докладно позициї нашої армії.“ Тут треба пригадати, що Японці забрали 23 возів російских з мапами. Ті мапи були очевидно призначені для офіцерів і они повинні були вже давно не перед битвою, але ще перед війною знаходити ся в їх руках. Се одно вже може бути доказом, що між иньшим і велика недбалість російскої воєнної управи причинила ся до катастрофи.

В добре поінформованих петербурґских кругах заперечують рішучо тому, мов би Куропаткін мав уступити. Він, кажуть, має занадто велике довіре у царя і повагу в армії, як щоби мав бути відкликаний; лиш на місце шефа штабу, ґен. Сахарова має прийти ґен. Сухомлінов з Києва.

Новинки.

Львів, дня 15-го марта 1905.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** іменувала в народних школах між иншими: о. Назара Чабана катехитом 5-кл. виділової жін. школи ім. сьв. Ядвиґи в Перемишли, Кар. Бляґу учит. 3-кл. вид. школи муж. в Самборі, Мих. Воротилова учит. 6-кл. школи муж. в Чорткові, Йос. Робака учит. 5-кл. шк. муж. в Гусятині, Мат. Зембицку учит. 5-кл. шк. жін. в Комарні, Каз. Орнатовского і Вікт. Перуцку учит. 4-кл. шк. в Краківци; управителям 2-кл. школи Евг. Громницкого в Вибранівці; учителями 2-кл. шкіл: Ем. Спошкову в Ланах, Мар. Мендиківну в Фридрихович, Фел. Сененькову в Чорнокінцях малих, Кат. Зембову в Зарічу; учителями 1-кл. шкіл: Мат. Томашевску в Петранці горішній, Мих. Дибуляка в Завадці, Евсон. Варівну в Грушовицях, Алекс. Турка в Старисках, Кльот. Берівну в Ланах на мазурскій кольонії, Романа Козоріза в Путилові, Кир. Залужного в Городові, Мих. Тимчилу в Камінній, Авг. Тхужевского в Васильковї, Едв. Войцовеску в Гриньківцях, Едв. Старжецкого в Попелянах, Волод. Матія в Сівці войнил. і Людв. Пфайферову в Гонятичах.

— **В справі підвисшеня конґруи** доносять з Відня, що дотичні заходи католицкого духовеньства в недалекім часї увінчають ся добрим успіхом. Проєкт закона в тій справі вже готовий находить ся в міністерстві фінансів і має до трех тиждпїв війти до державної ради. Він признає парохіяльному духовеньству два пятилїтні додатки і один десятилїтний та значно підвисшує нинїшні малі емеритури сьвященників. Всїх жадань, обнятих в петициях духовеньства, що правда не увзгляднює правительственний проєкт, бо на ту цїль потреба би 26 міліонів корон річно, а після проєкту закона підвисшує ся конґруу на 11 міліонів корон.

— **Ц. к. Дирекция почт** оповіщує: За посередництвом всїх ц. к. урядів почтових можна передплачувати видаваний ц. к. Міністерством торговлї „Огляд получень почтових пароходами з позаевропейскими краями“, що виходити буде пять разів до року. В міру потреби будуть видавати ся додатки. Цїна передплати виносить 80 с. на рік. Піврічна передплата не допускає ся. Крім цїни передплатної належить зложити квоту 12 с. на пересилку почтовим переказом.

— **З Тернополя** доносять: Канцелярия тутешної філїї „Просьвіти“ буде від тепер отворена щоденно від години 2—4 по полудни в льокали „Руской Бесїди“. Урядник філїї буде удїлювати всяких інформаций в справах просьвітних, в особенности що до люстрациї, відчитів, висилки делеґатів, в справі закладаня нових читалень, спілок господарских, кас і т. д. Виділ філїї просить, щоби читальнї як також всї інтересуючі ся справами народної просьвіти зголошували ся в канцелярії „Просьвіти“ та висказували свої бажаня.

— **В концертовій части „Тухляньского равту“**, який відбуде ся в салї принять Дирекциї зелїзниць дня 1-го цьвітня, приняли участь пп. Ванда Семашкова і Казимир Каминьский. Знамениті артисти виконають на концертовій естраді прегарну шутку сценїчну п. з.: „Пан і Пані“. Крім того п. Ванда Семашкова виголосить: „На Ангел Господний“ Тетмаєра з музикою Карловича (проф. Найгавзер). Музичну часть того величавого концерту на „Тухляньскім равтї“ усталить ся аж в слїдуючім тиждни.

— **XI. звичайні загальні збори** товариства ґімнастичного „Сокіл“ у Львові відбудуть ся в недїлю дня 26 марта с. р. о 3-ій годинї по полудни в льокали „Сокола“ при ул. Коперника ч. 9. Порядок зборів: 1. Відчитанє протоколу. 2. Звіт з дїяльности старшини за рік 1904. 3. Звіт касовий. 4. Звіт контрольної комісиї. 5. Вибір старшини і заступників, 3 членів контрольної комісиї і 3 настоятелїв вправ. 6. Внесеня та інтерпеляциї.

— **Земля на продаж.** Коло місточка Коронець є на продаж 20 господарств з будинками і садами. Цїна за морґ 1.000 до 1.200 К близько міста, по 400 до 800 К у віддаленю 2-ох клм. від міста, а по 300 до 350 К за морґ у віддаленю 4 до 6 клм. від міста. Близші поясненя дасть Дмитро Галущак в Коронци (почта в місци, зел. стация Нижнїв).

— **Крадїж в судовій сали.** В часї вчерашньої розправи в карнім суді у Львові повісив якийсь пан в сали капелюх на вішальци. Коли по розправі около 9-ої години хотїв виходити, капелюха вже не було. Мусїв отже позичити від судового возного шапки і пійшов до дому яко судовий возний.

— **Убийство.** Із Щирця доносять: Під закидом убийства приставлено сими днями до слїдчої вязниці щирецкого суду повітового Гринька Ярчука та Гринька і Івана Камецких, котрі напавши в ночи в селї Пісках на вертаючого до дому селянина Гринька Микитку, пробили єму ножем так сильно праву ногу, що Микитка вскорі в наслідок утрати крови закінчив житє.

— **Загадочний чоловік.** Львівска полїция придержала передвчера 30-лїтного мужчину, котрий в часї переслуханя на полїцийній інспекциї подав, що називає ся Михайло Крохмаль, що єсть сьвящеником родом з Люблина і утїк з Росиї задля політичних причин. Позаяк той Крохмаль мешкав послїдними днями два рази в готели

Віллїям почав оповіданє описуючи приготовленя до закиненя якоря та спори і взаїмне недовірє девятьох опришків.

— Девятьох? — перебила панна Манзель.

— Я забув сказати, що відбув ся поєдинок — відозвав ся Митьюс.

— Хто бив ся? — спитала дївчина.

— Мастерс і Кольдвель — відповів Віллїям.

— Кольдвель поцїлив Мастерса в само серце — додав Митьюс; — трупа вкинено до моря.

— Нехай би злодїї й дальше так робили та самі себе поубивали — замітив командант.

Але панна Манзель відвернула лице і глядїла на море. Она держала парасольку так, аби Бульдок не міг єї бачити. Єї лиця стали нараз червоні а в чертах їх відбив ся легкий смуток. Але лиш на коротку хвилю, відтак заволодїла собою і парасолька знов піднесла ся.

Віллїям говорив дальше, оповідав, як розбишаки уоружили ся і поїхали великим човном на остров. Але він говорив поволи і часто повтаряв ся. Бульдок мусїв єму нераз перерывати, коли він за довго задержував ся при якім предметї. Вкінци відобрав єму нетерпеливий командант слово і велїв дальше оповідати Гаррі'ому.

— По якімсь часї вернули всї девять знов на корабель — оповідав Гаррі вже скорше — а Девенїр, той великан з ланцушком від годинника, ударив мене по плечи і сказав, що ми добрі і певні люди, бо не утїкли з кораблем. Обіцяв нам добру їду і напиток, а крім того ще кождому з нас жменю золота. Слїдуючого дня сидїли всї на кораблі; проходжували ся і курили люльки, оглядали остров і визирали за бриґантиною.

Третього дня рано появило ся на полудни вітрило. Всї вдерли ся зі склами на гору. То була бриґантина, але она не плила до острова. Трольпоп присягав ся, що то Сундерс, але дурак не уміє найти острова і тому треба єму помогти. Витягнено якор і барка пустила ся з розпущеними вітрилами в погоню. Погоня тревала кілька годин і тодї кількох розбишаків, що знали „Рівалю“, заявили, що то не та бриґантина. І так справдї було. Прийшло до суперечки і сварнї, а Девенїр і Трольпоп мало що не побили ся —

— Дальше, дальше! — наставав Бульдок.

— Ми вернули до острова і знов запустили якор. Так стояли ми дармо три дни. Відтак перевезли они трохи поживи на остров, а на другий день золото.

— Чи ви з корабля бачили, куди они пійшли з золотом? — спитав командант.

— Крізь одно скло, яке они принесли з пасажирских кают, бачив я, як они несли скринї з берега в глубину острова. Скринї були дуже тяжкі і всї розбишаки мали богато роботи з ними; они несли їх все по дві. Я слїдив їх, аж скрили ся в корчах і хоч не можу знати, де они сховали золото, то однако з берега можу дуже добре подати напрям, в якім они йшли.

— Они могли сховати скринї лише в якій печери, або в якій подібній природній кривізцї — замітив Митьюс — бо із всього, що чую, не взяли они з собою нї лопат нї рискалів.

— А що стало ся, що барку зірвало з якора? — спитав командант дальше.

— То було перед чотирма днями, саме перед заходом сонця — відповів моряк. — Розбишаки проходжували ся як кождого дня по острові; корабель стояв о яку морску милю від берега, я крізь скло міг добре бачити, що они там робили. Море було цїлком гладке; нараз надбігла із заходу величезна филя, висока як гора, за нею ще одна і ще одна. Перша перехилила корабель носом наперед, так, що корабель опинив ся під водою, а друга піднесла єго високо на свій хребет; від наглого перехиленя я упав; заголомшений гуком води і несподіваним розбурханєм моря, я спершу й не замітив, що ланцух від якора перерваний. При березї вода нагле мов закипіла, біла піна підняла ся на яких сто стіп, а филї залили берег з громовим лоскотом.

— Коротко кажучи — перебив командант — барку понесло від острова, відтак стемнїло, а на другий день вже не видко було острова.

— Так, так, пане капітане — сказав Данець.

— І як довго тревало то розбурханє моря?

— Аж до півночи.

— Пане Митьюс, а що як би ви тим двом людям велїли дати по склянці ґроґу?

„Орієнт“ раз під назвищем Михайла Козловского, а другий раз під назвищем Йосифа Козловского, сьвященика з Янова, проте для вияснепя тотожности его особи, замкнено его поки-що в поліцийних арештах.

— **Непоправний мантій.** Вже пятьдесять четвертий раз з черги арештовано онагди у Львові мантія Саломона Ванґа, котрий продавав на улици перехожим мосяжні перстені за золоті. При арештованім найдено 11 таких перстенів. Поки-що замкнено его в арешті поліцийнім.

† **Помер** о. Ігнатий Олесницкий, сьвященик-ювілат, папский шамбелян і почетний крилошанин станиславівскої капітули, парох в Говилові великім, дня 13 с. м., в 90-ім році житя, а 67-ім сьвященьства. Похорони відбудуть ся в четвер.

Телеґрами.

Відень 15 марта. Комісия промислова ухвалила передати проєкт правительства в справі зміни закона промислового підкомітетови.

Відень 15 марта. Міністерство справ внутрішних одержало повідомлене, що американьский комісар еміґрацийний в Elis Island видав розпорядженє, силою котрого еміґрант не маюч й средств до житя і не могучий подати цїли своєї подорожі, не одержить призволення висїдати на беріг і може бути депортований. Міністерство звертає увагу на се розпорядженє і поручило властям краєвим, щоби они старали ся о розширенє сего остереження в цїли поінформованя тих, що мали би охоту еміґрувати до Сполучених Держав.

Петербург 15 марта. З Царского села доносять, що там відбула ся рада міністрів, на котрій ухвалено виставити нову армію в силї 400.000 під проводом ґен. Ґріпенберґа.

Петербург 15 марта. Куропаткін телеґрафує під датою 12 с. м.: Ґенерал Меєндорф упав дня 10 с. м. з коня і зломив собі ключицю (кість понизше шиї що іде від плеча до плеча). Перевезено его до Харбіна.

Париж 15 марта. Temps потверджує вість о відроченю російскої позички. В виду непевности воєнної ситуациї в Манджуриї і наміру російского правительства вести війну дальше єсть річию природною, що париські банки і кредитові інституциї не хотять заключити умови о нову позичку. Відрочене потреває, аж доки відносини не зміняють ся.

Льондон 15 марта. До Daily Telegr. доносять з Токіо під датою 13 с. м.: Межи войсками російскими, котрі піддали ся на захід від Мукдена, знаходять ся також войска 16-го корпуса. Відділи, котрі уйшли із сторін Мукдена, утворили велику колюмну, котра однак заатакована від Ока вивісила білу хоругов. Богато Росиян укриває ся ще в хіньских домах. Зачувати, що ґен. Більдерлінґ погиб.

Бряньск (ґубернія орлівска) 15 марта. Дирекция тутешної фабрики шин відкидає жаданя робітників, отже страйк треває дальше. Крім того страйкують робітники у фабриці льокомотив і ще в однїй фабриці. Страйк прибирає грізні розміри і треба побоювати ся розрухів. Арсенал, склад горівки, банки, будинок почтовий і инші будинки публичні стереже войско. В кількох маєтностях і в лїсах коронних селяни рубають самовільно дерево і продають его за безцїн.

Міньск 15 марта. Виновника замаху на шефа поліциї арештовано. Він називає ся Берман.

Всячина.

— **Найтеплїйше місце в Европі** то місто Маляґа в Іспанії, де пересічна теплота дня виносить 19 степенів. Найбільша теплота буває там в місяци серпи і доходить аж до 43 степенів, а найбільша студінь підчас найострійшої зими то 0·0 степенів, значить ся така, від котрої вода зачинає мерзнути. Цукрова тропа, з котрої роблять цукор, а котра потребує як найбільшого тепла, не росте вже нїгде в Европі, лиш ще коло Маляґи.

Господарство, промисл торговля.

— **В товаристві взаїмних обезпечень „Днїстер“** видано в місяци січни і лютім с. р. 16.900 важних поліс на суму 18,821.607 кор. обезпеченої вартости з премією 171.272 кор. 19 сот.; попередного року за той сам час було 14.003 важних поліс з премією 138.856 кор. 27 сот., отже сего року о 2.897 поліс і 32.415 кор. 92 с. премії більше.

Шкід в січни і лютім було 148 случаїв, з котрих 137 вже виплачено а виплату 11 відшкодовань (в сумі 48.000 кор.) на разі з причин правних здержано. Сума тих шкід разом з коштами лїквідациї виносить загально 70.830 кор., з чого по потрученю части реасекурованої лишаєсь на власний рахунок 33.504 кор.; в порівнаню з роком попередним єсть сего року шкід більше о 23.249 кор. Фонди товариства виносять 1,199.547 кор.

— **Рахунок** товариства взаїмного кредиту „Днїстер“ у Львові за січень 1905 р. (сотики пропущено):

Вкладки щадничі:

	Кор.	
вложено . . .	142.590·—	
винято . . .	63.056·—	
стан з кінцем лютого на 1802 книжочках .	1,863.207·—	
II. Позички на скрипти і векслї:		
удїлено 170 нових позичок в сумі		183.029·—
сплачено 66 цїлковитої рати . .		77.942·—
стан з кінцем лютого у 3043 довжників		1,721.489·—
III. Удїли членьскі вплачені від 3385 членів кор. . . .		134.036·—
IV. Фонд резервовий і фонди на страти		26.824·—
разом фонд власний кор. . .		160.860·—
V. Цінні папери і вкладки в других товариствах кор. . .		293.083·—
VI. Готівка на рах. біжучім і в касї кор.		126.971·—

Вкладки принимаємо на 4%; позички удїляємо на 6%. При сплатї на 30 рат піврічних виносить рата амортизацийна 5·18 від 100 кор.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 14 марта. Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·50 до 8·60; жито 6·45 до 6·60; овес 7·25 до 7·50; ячмінь пашний 6·90 до 7·10; ячмінь броварний 7·25 до 7·75; ріпак 10·75 до 11·25; льнянка —·— до —·— горох до вареня 7·75 до 10·—; вика 9·50 до 11·—; бобик 7·50 до 8·—; гречка 8·50 до 8·75; кукурудза нова 7·10 до 7·35; хміль за 56 кільо 200·— до 200·10; конюшина червона 50·— до 80·—; конюшина біла 40·— до 68·—; конюшина шведска 50·— до 80·—; тимотка 24·— до 32·—.

— Як прикажете — відповів офіцир і велїwши Вілліямови і Гаррі'ому іти за собою, зійшов на долину до каюти.

— І ти гадаєш, що ми доплшвемо вже завтра до острова? — відозвала ся тепер панна Манзель.

— До завтра вечера цїлком певно, дорога Марґарето, очивидно коли видержить той вітер.

— Але подумай лиш, як ми всїх розбишаків там стрітимо! То страшно! Всї уоружені, не забувай о тім, Роберте. Ти маєш вже який плян?

І з єї хороших темних очий, які опа звернула на капітана, видко було єї тревожну цекавість.

— Плян? — усьміхнув ся Больдок. — Мій плян дуже простий. Ми станемо на якорі, вийдемо на остров, зловимо розбишаків, поглядаємо і найдемо золото, заберемо его на корабель і вернемо відтак до Сіднє.

— А яка могла бути причина того несподїваного порушеня моря, що зірвало барку з якора? — спитала панна Манзель по короткій перерві. — Коли я добре чула, то воздух був тоді цїлком спокійний.

Командант оглянув ся на офіцира, що між тим знов вийшов на поклад.

— Як ви собі поясняєте ту річ, пане Митьюс?

— Після мого погляду ті филї утворили ся в наслїдок землетрясеня — відповів на то Митьюс.

— І я так гадаю — згодив ся Больдок.

— Я вже нераз чув про такі явища — говорив Митьюс. — Мій отець, старий моряк, уратував раз кількайцять людий від смерти при подібній пригоді. Корабель, котрими они їхали, затонув нагле як камінь в наслїдок такого підморского землетрясеня.

— На мори всьо можливе — сказав командант.

В тій хвили на поручу бриґу, що плив яких три чверти милї на переді, появила ся стать чоловіка, що живо давав руками якісь знаки. Командант вхопив чим скорше за дальновид.

— То Гарді — скрикнув. — Показує на ліво.

— Видко вітрило! — роздав ся голос з переду барки.

— Велике човно, справдї наше велике човно! — крикнув Митьюс глядячи крізь дальновид.

Панна Манзель скрикнула налякана і вхопила ся руками за рамя капітана.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ
чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Педонада. — (Телефона ч. 527).